

Avui diumenge una representació gironina ha sortit en direcció a les terres catalanes del nord a jugar el campionat de Céret, tot un clàssic en aquestes dates per a alguns de nosaltres que no és la primera vegada que el juguem.

De Girona sortíem en **Jaume Mundet** i l'**Anaas Al-Haidi** (Salt i Girona), **JA Pérez** (Cassà), un servidor (Gerunda) i el convidat estrella del dia, el GM
Radek Kalod
. En el campionat hi havia molta més gent de Girona. Dos o tres del Dotze Castells, la
Laura Garcia
i en
Rafel Garcia
, l'
Àngel Castellanos
, i l'incombustible
Jordi Vidal
amb la seva canalla, que torneig que es munta, torneig al que hi és present. Això és afició!

El campionat l'ha guanyat en Carlos Ferron, seguit de Arturo Vidarte i Radek Kalod. Hi havia premis pels tres primers, per trams, a la millor fèmina i per trams d'edat per la mainada. Ferrón s'ha mostrat intractable, emportant-se per davant a varis mestres i quedant primer amb 6 de 7. Realment ha demostrat que és un especialista en aquesta modalitat dels escacs.

Radek ha fet 6 punts, en Jaume 5 (7è classificat), JA Perez i un servidor 4,5 (18è i 14è respectivament), i l'Anaas 3,5 (41è).

El torneig va patir acusats retards deguts a aparellaments erronis, i també es van produir alguns incidents en les entregues de premis. En general es pot dir que la organització del torneig no tenia el dia. Espero i desitjo que properes edicions d'aquest campionat estiguin millor organitzades.

Ja per finalitzar aquesta crònica us comento una de les meves partides, jugada a la tercera ronda. Vaig tenir el gustasso de guanyar a un mestre internacional, 2450, encara que val a dir que el seu joc va ser extraordinàriament fluix, cosa impròpia d'un jugador del seu nivell. Com se sol dir, un mal dia el té qualsevol.

Blanques: **Jordi Garcia** (2175 C)
Negres: **Jean Pierre Boudre** (2450 F)
3a ronda. VIII Semiràpides de Céret (3)

Jean Pierre Boudre

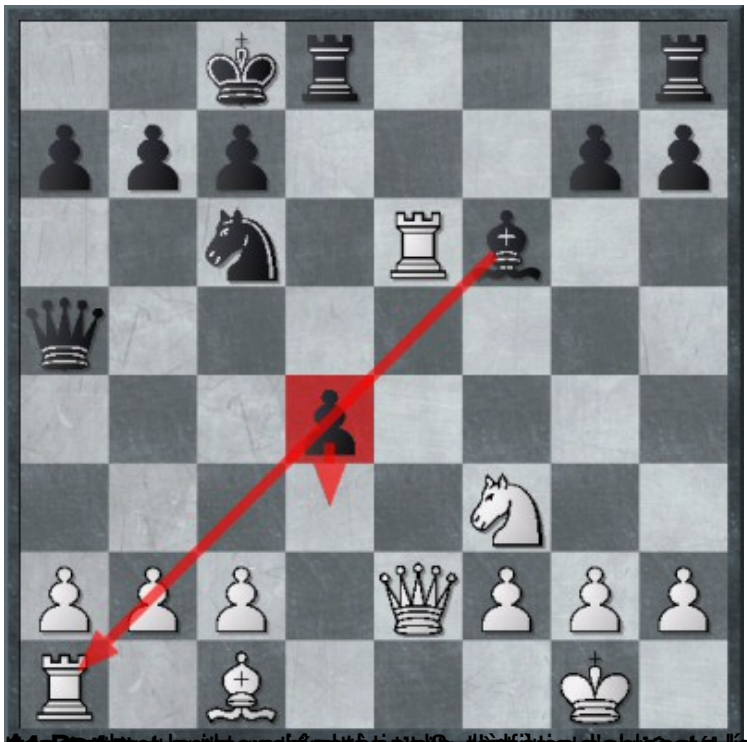
1.e4 e5 2.Cf3 Cc6 3.Ac4 Cf6 4.d4 exd4 5.0-0 Cxe4 6.Te1 d5 7.Axd5 Dxd5 8.Cc3 Da5 9.Cxe4 Ae6 10.Ceg5 0-0-0 11.Cxe6 fxe6 12.Txe6 Ae7

La tria del meu rival és poc usual, més natural és 12... Ad6 apuntant a l'enroc. Li segueix 13.Ag5 i un bon reguitzell de jugades més, la teoria d'aquesta línia arriba fins a la jugada 21!

13.De2

Que em consti, la jugada 12... Ae7 es va jugar per primer cop al 1920 (!!) entre Tartakower i Tarrasch. L'inventor de la obertura catalana se les empescà per guanyar amb la jugada 13.Ce5!?. La meva tria és molt més estàndard, sense buscar tantes complicacions

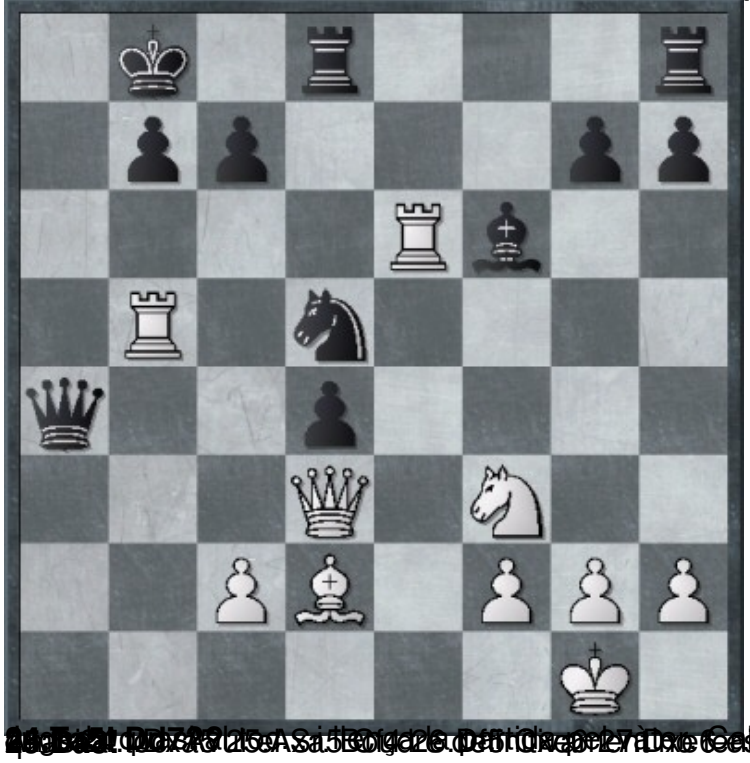
13...Af6

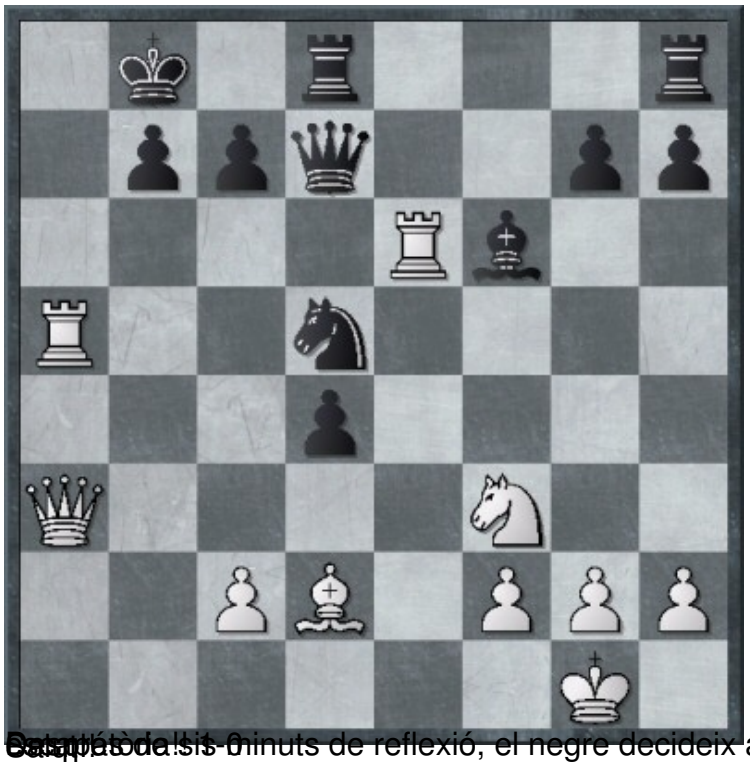

19...Dxa4 20.Dd5! Rh8 21.bxa5 22.Txb5 ara hi ha marge per liar-la una mica.

Després de 10 minuts de reflexió, el negre decideix abandonar. Realment no hi ha